

עלון הכפר

טי"ו בשבט הגיע.....

גיליון 24

ינואר 2015

חדשות תרבות:

**אמנים, יוצרים, בשלנים, בעלי מלאכה, אספנים
המודעה הזו היא בשבילכם !**

בית פתוח ברמות השבים

לקראת האביב הממשמש ובא, יתקיים בכפר אירוע "בית פתוח ופישפשוך", בו יפתחו תושבי רמות השבים את בתיהם ויוכלו להציג ולמכור ממעשי ידיהם.

האירוע יתקיים בשבת ה-28 במרץ החל מהשעה 10:00 בבוקר

תושבים המעוניינים לפתוח את בתיהם בתחומי האמנות, יצירה, בישול ואפייה, הצגת אוספים מיוחדים, מכירת בגדים וחפצים, תוצרת חקלאית, שיווק חוגים וסדנאות, בתי מלאכה, גראז' סייל ועוד -

**מוזמנים להירשם עד ליום 13.3.15
על מנת להבטיח את מקומם**

בנוסף, יתקיים ברחבת גן השעשועים -

הפנינג פישפשוך

בו יוכלו תושבים למכור מוצרים שאין להם צורך בהם עוד, במחירים סמליים. זה הזמן לעשות סדר בארונות, במטבח, בחדרי הילדים...

ההשתתפות בבית הפתוח ובפישפשוך הינה כהרשמה מראש

לפרטים והרשמה: נועה שחר 054-4240777 ; דפנה מינץ 054-7439479

פרטים נוספים בהמשך...

חדשות ספרייה:

- ביום ראשון הקרוב, 1/2/15 תתקיים שעת סיפור בשעה 17:30. במהלך הפעילות לא תתאפשר השאלת ספרים.
- הספרייה פתוחה בימים א' ו-ד' בין 16:30-18:30 ויום ו' בין 11:30-13:30.
- הגיעו הרבה ספרים חדשים - הנכם מוזמנים להגיע, להתרשם ולקרוא.
- פתחנו דף פייסבוק, "הספרייה - רמות השבים". הנכם מוזמנים לעשות "לייק" על מנת לקבל הודעות ועדכונים.
- הנכם מתבקשים שלא להשאיר ספרים לתרומה בכניסה לספרייה כשהיא סגורה. תרומות מתקבלות בברכה בזמן פעילות הספרייה בלבד!
- כל מי שברשותו ספר שמועד החזרתו פג מתבקש להביאו לספרייה בהקדם!
- נשמח לצרף תורנים חדשים לצוות הספרייה.
- לשאלות, תיאום, בירורים וכו' יש לפנות לדפנה מיזל 054-7439479

שעת סיפור וזירה

תאטילית מרזל ומצחיקה

עם: רחל כגן

והפעם, איזה סיפור מסתתר בספר הגדול?

"האריה שאהב תות"

מאת: תרצה אתר

יום ראשון 01.02.2015 דספרייה דלעה 17:30

ברכות

לדורית ואלחנן קרת, להולדת הנכד ירדן בן לעמית וקרן.

מועדון ההרצאות של יום רביעי:

תאריך	שם המרצה	נושא ההרצאה
4.2.15	מר עוז חורין	ציפורים מתחפשות (מיומנו של צפר)
18.2.15	מר עופר ענבי	ישראל ותכנית הגרעין על פעולותיה של ישראל בנושא הגרעין
11.3.15	ד"ר אילן בר	וינפריד ישראל – המציל הברלינאי גיבור שנשכח

התכנסות בחדר ותיקים בשעה 17:30 ההרצאה בשעה 18:00

טאס מוצמנים !!

לוח מודעות

"דארל אהדתי השקד פורח" לאה בולצ'ר
 "זועק הפרי כל בצמחי" נחמי שמי

טי"ו בשבט הגיע - חג לאילנות חג לאוהבי הטבע והארץ,
 הפרי והיין, חג לנזטעים ולמחזשים תמיד

ולכדור החג נקיים דרמות השבים

סדר ט"ו בשבט

בשילוב שירי ארץ ישראל היפה ובליוי מליקא

הסדר יתקיים ביום שלישי ה- 3/2/2015
 ליל ט"ו בשבט תשע"ה
 בשעה 19:00 בבית העם

כאם מוצמנים!

ועדת תרבות

הפיקוח מגיע!

החל מ- 1.2.15 תסייר בישוב פקחית של
 המועצה האזורית דרום השרון
 כדי לאכוף את חוקי העזר של המועצה.

דגש מיוחד יינתן לעבירות הנפוצות של
 השלכת פסולת ברשות הרבים
 וצמחייה החוסמת מדרכות
 ופנסי תאורה.

לתושבים הנוגעים בדבר יישלחו תחילה
 התראות. בהמשך, לפי הצורך, יוטלו
 קנסות לטובת קופת המועצה.

כל התושבים נקראים להקפיד על שמירת
 החוק, בתקווה שהפקחית
 תישאר באפס מעשה...

לערעור ותגובה על התראה או קנס
 בפקס. 077-3179194 לחברת הפיקוח.

יריד העיצוב ברמות השבים

דו"צ קאהן (כפ"ן)

תושבים יקרים,

הרבה שנים שימש קואופרטיב אל-על הלב הפועם והפועל של רמות השבים. הקואופרטיב שממוקם במרכז הכפר, פינת המייסדים ובית העם, שימש כמרכז השיתופי של פעילות הלולנים. ככה, הוא הווה מקום מפגש יומיומי שאליו הביאו את הביצים ולקחו תערובת. כמובן שעם השנים הכפר והמתחם משנים את דמותם. רובם המוחלט של הלולים יצא מחוץ לאזורי המגורים, והפעילות של הקואופרטיב עוברת אט אט למקומות אחרים. בשנתיים האחרונות, המתחם עובר שינוי. שניים מבני הכפר הסבו את החללים שהתפנו והקימו בהם עסקים בתחום העיצוב והאומנות: The butcher's furniture של אדם אפרת, הוא חלל גלריה גדול המציג רהיטים מעץ המיוצרים כולם בייצור מקומי בישראל. StudioKahn של בועז קאהן ובת זוגו מיי קאהן – הסטודיו משלב חנות גלריה ובית מלאכה שבו מעצבים ומייצרים בני הזוג חפצים ביציקה קרמית. לכבוד ט"ו בשבט, בתאריכים 29 בינואר עד 7 בפברואר, יתקיים אירוע מכירה חגיגי של עשרה ימים במתחם העיצוב של רמות השבים. לכבוד האירוע אשר יופק על ידי קרן שביט, יציגו למכירה כ-40 מעצבים מקומיים את יצירותיהם, יהיו פינות ישיבה נעימות, מזון אורגני, תצוגת אומנות של אמנים צעירים, ובשני ימי שישי יהיו ימי הדגמה התנסותיים בבית המלאכה.

זאת הזדמנות להזמין את כל התושבים לבוא, להכיר וליהנות מהתוצרת החדשה של הכפר. אנשי רמות השבים משוועים למקום מפגש טבעי בכפר שלהם, כמו המסעדה של דני דקל בבריכה בעבר. אין היום מקום כזה. הנה ההזדמנות ליצור מקום מפגש חדש והלוואי ויתרחב ויענה על הצרכים של כולם – אומנות, גסטרונומיה ותרבות, וכולנו נצא נשכרים. נתראה ביריד העיצוב!

היריד יתקיים במתחם אל-על, רחוב המייסדים 27 רמות השבים **ימים ושעות פעילות של יריד העיצוב של ט"ו בשבט 29.1.15-7.2.15:**

חמישי	29/1	10:00-21:00
שישי	30/1	09:00-16:00 - הדגמות ייצור בסטודיו קאהן
שבת	31/1	10:00-18:00
ראשון-רביעי	1-4/2	10:00-21:00
שישי	6/2	09:00-16:00 - הדגמות ייצור בסטודיו קאהן
שבת	7/2	10:00-18:00

סיפורי עצים

מרים ארס

זר המגיע לראשונה לכפרנו מתרשם ומתפעל מן הירק והעצים היפים שהוא פוגש. אכן, אנו מוקפים בעצים מקסימים, עתיקים ופחות עתיקים, ויש גם עצים עם סיפורים אישיים שכדאי להקדיש להם מבט. תושבים שיש להם עץ מיוחד או עץ עם סיפור מוזמנים לשלוח צילום ולהוסיף כמה שורות. זה יכול לרענן אותנו וגם את העלון.

השקדייה מול ביתה של יפה הרמן. כולנו מכירים את השקדייה בצומת רחובות השקד והבנים, שנים רבות חלפו מאז שיואל ז"ל נטע אותה. מדי שנה, בט"ו בשבט, כן ממש בט"ו בשבט, היא מתכסה כולה בלבן ופורחת בכל הדרה. יפה אינה זוכרת מתי יואל נטע אותה, אך אין ספק כי "הייתה בנפשו" וביטאה את אהבתו לעצי א"י ולחקלאות.

מדי שנה ושנה בחג האילנות עלו ילדי גן רבקה לבקר את השקדייה, לברך אותה ולשיר לה שירים, המנהג הפך למסורת לידי רמות השבים וכך הפנימו פרק קטן באהבת הארץ.

עץ השקד השייך למשפחת הוורדניים, הוא עץ ים תיכוני אשר תורבת לפני אלפי שנים והוא נפוץ בכל אגן הים התיכון. השקד הוא הראשון המקדים בפריחת עצי הפרי הנשירים. על עצי שקד הבר אשר פירותיהם מכילים כמות של רעל האמיגדלן, מרכיבים את השקד התרבותי וגם מינים אחרים של עצי פרי נשירים. רבים מעצי השקד הנטושים הפזורים ברחבי הארץ הם מרים. כל מיני השקד בארצנו הם צמחים מוגנים, למעט מטעים נטועים.

הכינוי שקדייה לעץ השקד והפיכתה לסמל הינו בעקבות שירו של לוי קיפניס (משנת תרע"ט, 1919): "לשנה טובה שקדיה".

התמונה מתוך ספרה של ילל ירקון "כפר הולדת רמות השבים"

שלטי מורשת

אלון ראשונים

בבוקר אחד של שלהי דצמבר התכנסה והתקבצה לה בסמוך למשרדי הוועד חבורת אנשים לא קטנה כלל ועיקר. היו שם נשות צוות הארכיון, אנשי חזות הכפר, מזכיר היישוב וגם מומחה התקנות של חברה שעיסוקה והתמחותה בשילוט מעוצב. שעתיים שלוש סבבו להם האנשים והנשים במחוזות הכפר ובקפידה רבה איתרו ובחרו כל מיני מקומות ונון צדיקים, סימנו סימנים ותיאמו תיאומים.

והנה בחלוף ימים לא רבים, כפטריית אחר הגשם עלו וצצו להם והופיעו בנוף חיינו שלושה עשר צמדי עמודים בגוון ירוק בקבוק האוחזים ביניהם שלטים מעוצבים היטב, פרי אמנותה והתנדבותה של המעצבת שירה ורשבסקי שמשכה קו ושפה גרפיים המחברים היטב בין שילוט הרחובות החדש-ותיק מעשה ידיה מפעם, לבין שלטי המורשת שזה עתה בקעו ונולדו אל תוך שגרתנו הכפרית.

החפירות וביטון העמודים, ורטיקלית לחלוטין ע"פ בועית הפלס, והלחיצות על הדק המברגה שסובבה ביט מתאים נעוץ בראש ברגי פיליפס מגולוונים לשם חיבור וייצוב השלטים בין העמודים, היוו את אקט הסיום של מסע ארוך חדשים של איסוף חומרים, כתיבה וניסוח, תרגום לאנגלית, בחירת תמונות, החלטות על מיקום ועוד שלל פעילויות רקע, עבודה ושיתוף פעולה של צוות לא קטן שהוביל ומימש את הפרוייקטון עתיר הנשמה הזה.

צוות הארכיון, התיעוד והמורשת השקיע ממיטב מרצו וניסיונו, ובאדיקות וקפדנות יתרה בחר את המקומות והנושאים המקומיים הראויים להיות מונצחים, בכבוד ובצנעה ולספר להולכים בדרכי הכפר כמה סיפורים שראוי להם להיחשף לתודעה כמו גם לתפוס מקום בלב. **שאפו גדול לכל העושים והמעורבים במלאכה, להוגים וליוזמים, לתחקירנים, למלקטי המידע, למנסחים, למתרגמים, לעורכים הלשוניים, למקלידים, למתאמים, למתקצבים, לנותני הצעות הייעול, וכאמור למעצבת המוכשרת, למזכיר שליווה את הדברים מקרוב ולצמד המתקינים שחפרו וביטנו והבריגו.**

אז שעה שאתם חולפים על פני מי מהשלטים הללו, אתם מוזמנים לעצור בניחותא, לקרוא בשימת לב, להתעדכן וללמוד קמעה על מה ומי שהיו פה פעם. אין בחינות. אף אחד לא ישאל אתכם מי היו הומל או טריטש או היכן היה מלון ביישוב. איש לא יקשה אם אתם בקיאים בהיכן נולד בית לוינשטיין או בתולדות בית העם וסיפור הבאר הראשונה. זה רק בין כל אחד לעצמו.

דיאלוג משפחתי על כסף

יח נכ

אצלנו בבית מסכימים על הכל! זוגיות, ילדים, כסף... גם הילדים מסכימים איתנו על המטרות המשותפות לטווח קצר וארוך.... באמת??? הלוואי!

כל אחד ואחת מכם מכיר דילמות, התלבטויות, מצוקות וקשיים שנראה שעניינם הוא "כסף", אך למעשה נובעים מכך שהמציאות איננה מושלמת, ויש צורך לערוך בחירות לא פשוטות שגורמות לאכזבה ותסכול על שאי אפשר לספק את צרכיהם ורצונותיהם של כל האהובים.

לכל משפחה מציאות כלכלית ייחודית וסט ערכים משלה. אך בכל המשפחות, השותפות המשפחתית היא גם כלכלית. המציאות הכלכלית משליכה על כל שאר תחומי הזוגיות והמשפחתיות. לכן נדרשת מודעות לכך שהדיאלוג אודות קבלת החלטות והשלכותיהן, בחירות וסדרי עדיפויות, תכנון, חיסכון ועוד, משפיע מאוד על איכות ההתנהלות הפיננסית (כמו גם היעדר הדיאלוג). יצירת שיח על כסף מחד, והתנהלות פתוחה ומשתפת מאידך, מקטינות עד מאוד את השפעת הרגש והמצוקה כאשר צריך להחליט ולתעדף ו...לוותר.

רוב המשפחות, גם ה"מודעות" וה"תקשורתיות" ביותר, נמנעות מלדבר על הנושא. הן פשוט "זורמות" ללא קבלת החלטות, מה שעשוי להוביל לטעויות וכמובן למתח רב בתא המשפחתי. הורים שמשכילים לקיים דיאלוג קבוע ופתוח על כך שיש מציאות כלכלית, ולכן חייבים ללמוד ולתרגל מיומנויות פיננסיות, מיומנויות אלה יהפכו אצלם לטבע שני:

- תכנון ותעדוף ההוצאות וההכנסות בהתאם למציאות.
 - תכנון גם לתקופה הקרובה וגם לעתיד.
 - תיאום ציפיות ושיתוף בהיבטים הכלכליים של התוכניות עם כל השותפים במשפחה בהתאם למידת האחריות שלהם (הכוונה היא, שלהורים וילדים אין בדרך כלל מעמד שווה בקבלת החלטות אלה).
 - ביצוע בחירות אישיות ומשפחתיות בהתאם לסדרי עדיפויות אישיים ומשפחתיים.
- פעמים רבות בני זוג והורים אשר פועלים בהתאם לעקרונותיהם ולסדרי העדיפויות שלהם בתחומים שונים, מכבדים את ערכי זולתם גם אם אינם זהים לשלהם, ואף מתאמים ביניהם פעולות והחלטות גם כאשר עמדתם שונה, נמנעים מלשוחח ולתאם ציפיות, עמדות והחלטות בתחום הפיננסי.

הפער בין היכולת לדבר על נושאים רבים, אפילו על רגשות ועל מצבים לא פשוטים, לבין המוכנות והפתיחות לקיים שיחות על כסף, נובע מכך שרבים לא חוו בילדותם התייחסות גלויה וקבועה לסוגיות פיננסיות. למעשה, בדורות הקודמים ההתייחסות לנושא הייתה מינורית. הדיון אודות המצב הכלכלי המשפחתי מהווה לעיתים מקור למבוכה, לרגשי אשם, לכישלון ולמצוקה. הכסף הפך למדד של אהבה וליכולת להשתייך. השאיפה כיום היא לתת לעצמנו, לבני זוגנו וילדינו "כמה שיותר", לעיתים הרבה יותר ממה שיש. במקביל, שמירה על הכסף ותכנון ההוצאות נתפסים כקמצנות, עוני או מצוקה.

אז מה הפתרון?

יש לפעול לשינוי המוניטין הנמוך של השיח על כסף ולהתנהלות כלכלית מציאותית. לשם כך חייבים לקדם ולתרגל דיאלוג משפחתי בנושא ההתנהלות והאחריות הפיננסית במשפחה. דיאלוג שכזה צריך להתקיים בשלושה רבדים:

ראשית, בין אדם לעצמו, תוך בירור "הערכים וסדר העדיפויות הפיננסי שלי".

כך, גם על בני זוג למצוא יחד את דרך המלך הפיננסית שלהם. מאחר וכל אחד מבני הזוג מגיע ממשפחה אחרת, עם ערכים שונים וסדר עדיפויות שונה, יש לקבוע את אופי ההתנהלות הפיננסית המשפחתית ולהסכים על האיזון שבין נדיבות ופזרנות, בין עבודה לפנאי, בין צריכה לחיסכון, תוך שמירה על מסגרת תקציבית מוגדרת.

וכמובן, יש לשתף את הילדים בשיח הכלכלי וברכישת מיומנויות תכנון ופתרון בעיות. על השיח להתאים לגילו של כל ילד ולערכי ההורים. אפשר להחליט לדוגמא כי כל ילד יכול לבחור חוג אחד בשבוע, לקבוע דמי כיס שבועיים\חודשיים ומה הם אמורים לממן. מול השפע שמסביב, מומלץ להורים לסייע לילדיהם להתמודד עם פיתויים, פרסומות והשפעה חברתית, ולהקנות להם כלים להשגת עצמאות כלכלית בהמשך חייהם.

לסיכום, חשוב לשים לב למימד הרגשי השזור בהיבטים רבים של ההתנהלות הפיננסית של בני האדם ובמיוחד בתוך המשפחה, למשל בסוגיות האלה:

- מי מחליט על סדרי עדיפויות?
- איך מתייחסים לסדרי עדיפויות הנובעים מצורך חברתי?
- באילו מקרים משנים את סדרי העדיפויות?
- האם ומתי פנאי חשוב יותר או פחות מכסף?
- האם ובאילו מצבים נוחות חשובה יותר או פחות מכסף?
- האם ההווה חשוב יותר או פחות מהעתיד?

בזכות דיאלוג קבוע ותכנון פיננסי משותף, גדלים הסיכויים להשגת המטרות הפיננסיות של המשפחה ולמניעת מרבית הבעיות הכספיות הנובעות מהתעלמות מהמציאות.

**על נבט היא אומחית להתנהלות הפיננסית של המשפחה,
 שותפה לכתובת הפרק על כסף בספרו של הפסיכולוג פרופ' חיים עומר: "עולם של שפע,
 איך נגן על ילדיו מפיתוי הח"ט?"**

ביום הבליל \ דצמבר 2014

זָהָר

כשיכור ביום הבליל,
 בטבורה של עיר סואנת ואלמותית,
 רוחש השוק ככוורת אנושית.
 ציפורים מבוהלות נאלמות,
 מפנות מקום ביום חגם עליי מדרכות.
 לזמזום זבובי האשפתות.

ביום הבליל והסירות המתנדנדות,
 במורד רחוב הירקות והפירות,
 נעות כאלומות בשדה במסילות לא נראות,
 נשים וגברים בין הגלים עם סלים ועגלות נאנקות,
 מושיטים ידיים לפנים בדוכני הבגדים כבממתקים,
 לשים פירות מתים לחיי תקווה מתחדשים.
 מוללים, מי לחסד ולרחמים ומי לזבובים הרוחשים.

ביום הבליל חסר התווים,
 המצלצלים זורמים אל הכיסים מלוא החופן כאגוזים.
 לרווחת הסבלים בעלי הזיפים הדוקרנים.
 ולצהלות מוכרי הנקניקים ומשוררי התחתונים.

ביום הבליל המים סוערים.
 ניחוחות גלי הים המלוח נישאים מדוכני הדגים המוכספים,
 אל שוקת הזיתים החמוצים, מבעד לענן אדי מאפיית התופינים,
 נבלעים לקרבם המתחלחל של העוברים והשבים המסכנים.

ביום הבליל אין חוף מבטחים גם לא מציל לתחנונים.

הגזמתם עם הגזם

רמי. יפהמן

שמחתי לראות שבעלון הכפר עלה נושא חשוב של מדרכות הכפר. לצערי נגעתם בחלק מצומצם מבעיה כוללת וותיקה של חזות הכפר!

סוגיית הגזם ש"מפאר" את הרחובות בחגים, סופי שבוע ובמהלכו, - נמצאת כאן מזה שנים. בראש ובראשונה האשם הוא בנו התושבים שלא "שמים" על הכללים גם בנושא זה. שותף מוביל בהזנחה הוא הוועד והמזכירות שעוברים לסדר היום על כך שבחלק גדול מהמקרים, הגזם אינו מפונה ונותר ברחוב ימים ארוכים. ממדגם לא מדעי, אחת לשלוש פעמים הגזם לא מפונה במועד. מזה שנים אני מתנהל מול המזכיר והוועד בעניין ושומע סיפורים (כנראה נכונים) על הבעיות עם הקבלן והתקציב.

נדרשת פעילות אינטנסיבית לאיסוף כל הגזם ביום המיועד לכך (אם יש צורך - יש להגדיל תקציבים) ובעיקר פעילות של אכיפה וקנסות. הרצון לא להתעמת עם התושבים מנציח את המטרד והכיעור!

אנקדוטה לקינוח, לפני מספר ימים צעדתי בכפר וראיתי גנן מפנה עגלה מגזם. כשהתעמתתי עמו הוא מרח אותי בסיפור וכמובן שקצרה ידי מלעשות משהו. מהנסיבות ברור היה לי שהוא מגיע ממקום אחר עם נורמות אחרות ומצא בכפרנו "מקום ידידותי" לגזם.

אז מה לעשות כדי שב- 2015 נצליח לשפר התנהלות זאת?

תגובת הוועד

הוועד החליט, יחד עם ועדת איכות הסביבה, לתת מענה נוסף לבעיות הפוגעות בחזות הכפר. לפיכך, משקיע הוועד משאבים נוספים ע"י פיקוח ואכיפה של חוקי העזר של המועצה, באמצעות חברה חיצונית.

הרהורים על התנהלות הוועד המקומי

אָפּרײַס הײַס

בעלון הכפר מספר 22 ב"אגרת מהוועד" מ"שולחן היו"ר"¹ – דווחנו על מספר עניינים ובאלו :

"בג"צ מתחם ברקאיי".

המגבלה הנטענת על מספר יחידות המגורים ברמות השבים.

עקרונות מנחים מההסכם עם המתכננת.

יעדי עבודה.

אין ספק שבועד המקומי, מהראש שמשום מה הוא בדעה שהוא יו"ר, ועד השומר בשער, כולם יודעים יותר טוב מהתושבים ומבעלי הזכויות במקרקעין, מה טוב להם, וזו ככל הנראה הסיבה לכך שלא מצאתי בכל האגרת הזו את הדבר הבסיסי ביותר, והוא בירור רצון בעלי הזכויות במקרקעין באשר למספר יחידות הדיר במקרקעין בהם יש להם זכויות.

כאשר נטענת מגבלה של מספר יחידות המגורים, אני מצפה ממי שמנחה את המתכנן – לכלול במטלותיו, והראשונה מביניהן, פנייה לכל בעלי הזכויות במקרקעין ברמות השבים, בבקשה להודיע את מספר יחידות המגורים שכל אחד מהם רוצה שהתכנית תאפשר את בנייתן במקרקעין בהם יש לו זכויות.

למותר לציין שבפנייה כזו צריך להבהיר שאין בבירור הרצון באשר למספר יחידות המגורים, כדי לחייב את המתכנן ואת רשויות התכנון, והכל יעשה כמובן בכפוף לכל יתר עקרונות התכנון.

פנייה כזו יכולה לצמצם את מספר ההתנגדויות, העררים והעתירות, או לפחות ליתן תשובה הולמת בהליכים כאלו לטענות כנגד הליכי התכנון.

1 – על פי הוראות הדין לוועד מקומי יש ראש כמו ראש המועצה, ולא יו"ר.

גילוי נאות – מי שמציג את עצמו כ"יו"ר הוועד" שעה שהוא ראש הוועד המקומי, פירסם במסגרת מאמציו להיבחר לתפקיד הנ"ל, מכתב בו הוא ייחס לי ניסוח מכתב מסוים, מכתב שלא אני ניסחתי ואפילו לא ידעתי עליו, וכן עשה שימוש כלפי בביטויים "עורך הדין שטיפל" "והוא" "צד נגוע".

תגובת הוועד

תהליך הכנת תכנית המתאר החדשה החלה בשנת 2010 ע"י הוועדה המקומית ובתיאום עם הוועד המקומי. במאי 2013 הקפיא ראש המועצה את התהליך עד לאחר הבחירות.

בבחירות לוועד המקומי ברמות השבים הכריזו שתי הרשימות על שמירת הצביון הכפרי בראש מעייניהן וההבדל ביניהן היה טקטי. אחת רצתה שהוועד יוביל את התהליך בתיאום עם המועצה והשנייה רצתה להשאיר את ההובלה בידי הוועדה המקומית. הבחירות, כמקובל בדמוקרטיה, נתנו מנדט ברור לקדם תכנית מתאר ברוח שמירה על הצביון הכפרי. בכל מקרה יש צורך, ואפילו דחוף, לקדם את תכנית המתאר לפני שגופי התכנון יעשו זאת במקומנו.

הוועד חידש את תהליך הכנת תכנית מתאר חדשה עם האדריכלית איריס ענבר, שהועסקה ע"י הוועדה המקומית. העקרונות המנחים שפורסמו בעלון הקודם באים מתוך ההסכם עם האדריכלית שנחתם בשנת 2010 עם שני שינויים:

(1) ציון מפורש של תמ"א 35.

(2) ציון "מיתון תנועה".

אחד השלבים הראשונים הוא שיתוף הציבור וכך ייעשה. לשם כך אנחנו עומדים להעסיק חברה המתמחה בתהליך שיתוף הציבור. אין ספק שיהיו תושבים שיתנגדו למגמה של הוועד, כי הגישה איננה קפדנית דייה בשמירה על הצביון הכפרי. ההתנגדות היא לגיטימית. אין ספק שיהיו תושבים שיתנגדו כי הצביון הכפרי אינו מעניינם והם מעוניינים לנצל את הקרקע שבבעלותם בין אם זה לבנות בית לבן או בין אם המניע הוא התעשרות מפיתוח החלקות. התנגדות זו גם היא לגיטימית. הזכות לערער, לעתור ולהתנגד בכל מקרה נשמרת לכל בעל עניין. אם ברצונך להשפיע, נשמח אם תתנדב ותשקיע מזמנך בקידום הנושא.

* תודה על התיקון של התואר מ-"יושב ראש" ל-"ראש". כדאי להביא את התיקון לידיעת המועצה שעושה את אותה הטעות לפחות מזה 10 שנים.

הבזקים מהעבר

על עבודת הארכיון

במקלט הסמוך למזכירות הכפר מונחים מזה שנים רבות, מאות מיכלים ובהם אלפי מסמכים, שבהם טמון סיפור תולדותיה של רמות השבים מראשיתה. מסמכים אלה נאספו בקפידה רבה בידי המזכירים והמזכירות של מועצת הכפר והוועד לדורותיהם, ונאגרו במיכלים, בסדר ובצפיפות, והם הולכים ומתבלים ככל שחולפות השנים.

לפני כמעט שלוש שנים, לקראת שנת השמונים, נענה סוף סוף ועד הכפר להצעה לגאול את האוצרות ההיסטוריים הללו ממקומם במקלט הטחוב, לטפל בהם, להתאימם לתקן המקובל כיום לשימור חומר ארכיוני ולהחיותם כמקור מידע לציבור.

מתנדבות צוות הארכיון, איריס מורג ואסנת שירן, מלוות בברכת הדרך של הוועד המקומי בראשותו של יוסי רוזנברג, החלו במשימת ההקמה של מרכז תיעוד לכפרנו. המטרות שקבענו לעצמנו היו:

א. סידור מחדש של ארכיון הוועד, קטלוגו ומחשובו לצורך הנגשתו לציבור הרחב – אנשי הכפר, תלמידים, סטודנטים, חוקרים ומתעניינים בהווה ובעתיד.

תיק מסמכים 'ותיקים'

ב. איסוף מידע מאנשי הכפר בייזום ראיונות ואיסוף צילומים וחפצים, החל בבני משפחה של המייסדים וגמור במצטרפים לכפר במהלך עשרות שנותיו.

ג. פרסום מידע המסתמך על הארכיון לציבור הרחב, בתקווה להעמיק את הידע ולהגביר את ההתעניינות בעברו המיוחד של כפרנו.

כאמור, התברר מייד עם תחילת העבודה, שהמקום בו שמור החומר הארכיוני כיום, אינו מתאים ואינו ראוי לו וסוכם כי יש להקצות לארכיון מקום מתאים. נדרשו שנים עד שנמצא המקום וכעת אנחנו עומדים קרוב מאוד להשלמת העבודות במרחב החדש שיועד לארכיון (כולל חדר גניזה וחדר לעבודת הצוות + מתנדבים), במבנה בית הנוער הקודם ליד בית העם.

בינתיים החלה במשרד הקטן שניתן לנו, ליד חדר השומרים, העבודה של ניקוי המסמכים, סידורם ותיוקם על פי הכללים הארכיונאיים. כאן נתקלנו במחסום של ממש, התברר שכל המסמכים מכעשרים שנותיו הראשונות של הכפר, כתובים גרמנית, וכדי לקטלגם יש צורך קודם לתרגם אותם לעברית. אמנם באו לעזרתנו אחדים מדוברי הגרמנית, אך כיום מתמידה בעבודת התרגום (בעיקר של הפרוטוקולים) רק חנה וינטר הנאמנה, ועל כן רוב החומר עדיין אינו מתורגם.

במקביל מנהלת אריס ברציפות, ראיונות עם בני המשפחה של מייסדי הכפר וותיקיו, גם עם אלה החיים כיום מחוץ לכפר, וכן דואגת לאיסוף הצילומים, קטלוגם וצירופם לאוסף הצילומים הסרוק של הוועד. אנחנו מעוניינים גם באיסוף חפצים ששימשו את הראשונים, אך כעת, בהיעדר מקום אחסון מתאים, נאספו רק מעט חפצים.

במגמה לקרב את הציבור לעושר התכנים הקיימים בארכיון, אנחנו מפרסמים בכל עלון את פינת ה'הבזקים מהעבר', ולאחרונה, עם הצטרפות תמר ישר כמתנדבת נוספת לצוות, הרחבנו את פעילות התחקירים, שהחלו כבר בעבר, לצורך כתיבת ההבזק או לצרכי מידע אחר הדרוש לעבודתנו.

אחד משלטי ההנצחה

כך למשל בשנת ה- 80 נדרשו תחקירים לצורך חיבור הכרזות למשחק הניווט בט"ו בשבט, ובשנה האחרונה נעשו תחקירים לצורך חיבור הטקסטים של שלטי ההנצחה, שכולם תוצאה של שיתוף פעולה בין ועד הכפר (היוזם והמפיק) לבין צוות הארכיון (האחראי לטקסט ולתמונות) ולבין הגרפיקאית שירה ורשבסקי (המעצבת). גם חגיגת 75 לבית העם, הייתה פרי שיתוף פעולה בין תמר שריאל מוועדת התרבות ונירה רוסו, לבין צוות הארכיון.

מהן תכניותינו לעתיד?

היעד הקרוב ביותר הוא, כמובן, העברת הארכיון למקומו החדש, שיאפשר את סידור כל החומרים, משימה שלשמה יידרשו לנו מתנדבים רבים.

היעדים הבאים :

- הגברת האיסוף והתיעוד של המידע הכתוב, המצולם והמוחשי, המצוי בבתי התושבים, והקמת מרחב תצוגה, מעין מוזיאון קטן, בסמוך לארכיון.
- הגברת המודעות של תושבי הכפר בכלל ובני הנוער בפרט, לקיומו של הארכיון ולתכנים המתחבאים בין מסמכיו ותמונותיו.
- יצירת תיקי משפחה, שיכללו סיפורי משפחות, מסמכים וצילומים של כל משפחה.
- שימוש באמצעים הדיגיטאליים הן לפרסום באתר הכפר (למשל סיפורי משפחה, פינת זיכרון לנפטרים ועוד) והן למחשוב החומר הארכיוני לשם הגברת הנגישות אליו.
- לסיום, אנחנו פונות לכל התושבים בבקשה לסייע לנו בתחומים השונים : בסידור הארכיון, בתרגום מסמכים, בכתיבת סיפורי המשפחה שלהם והעברתם לארכיון, במסירת עותק מספרים שנכתבו בידי תושבי הכפר ובמסירת חפצים ישנים.
- בעזרתכם נוכל לממש את החזון של הקמת מרכז תיעוד ומורשת הראוי לכפרנו!
- ובתום הדיווח אנחנו מבקשות להודות לכל מי שסייע לנו מאז הקמת המרכז ועד היום, בתקווה שימשיכו בפעולתם המבורכת ואליהם יתווספו רבים אחרים. בשל אורך הרשימה נמנע מפירוט כל השמות ונציין את הוועד הקודם בראשות יוסי רוזנברג ואת הוועד הנוכחי בראשות לואיס רוסו והממונה על מרכז המורשת, אופיר אדלמן. תודתנו גם לאנשי המזכירות ועובדי האחזקה ולרבים מאנשי הכפר שתרגמו, התראיינו, מסרו מידע וחפצים, סייעו בתכנון ובביצוע ובכל עניין נדרש.

תבורכו כולכם והמשיכו לפעול אתנו

במרכז התיעוד והמורשת של רמות השבים

מהקונצרט החגיגי לציון 75 שנה לבית העם

עדכון נוער

יזל ט' יז - יכז חנוכה

אמנם זה נראה ששגרה, אבל בלול רמות השבים לא נחים לרגע!
 אז דגימה מכל הפעילויות שהתקיימו בזמן האחרון.

שכבות ז', ח' - טיול בוף

כזה טיול עוד לא ראינו בלול רמות השבים! טיול של יומיים לתימורים שכולו על טהרת הגשם והבוץ. הגענו לסניף תימורים שבו העברנו את הלילה, עשינו קבלת שבת, ארוחת שישי וערב חברתי מדהים. קמנו לבוקר סגרירי, מעונן ורטוב, בדיוק מה שצוות הלול חיפש! הוצאנו את חליפות הסערה שארגנו מראש, התלבשנו כולנו ויצאנו לטיול בוץ למאגר של תימורים ולשדות המוריקים שפרוסים מכל עבר. פסענו, שקענו, שחינו, כמעט טבענו בבוץ אבל את המסלול עברנו כמו גדולים! כשכמעט לאורך כל הדרך יורד עלינו גשם (שלא מפריע תודות לחליפות הסערה)! חזרנו בצהריים להמבורגרים חמים מהמטבח של עידוס והפעילים, השמש יצאה כמעט באורח פלא וחזרנו הביתה עייפים אך מרוצים.

Take a look!

סיפור מקלטים

בקיץ האחרון נאלצנו להעביר חלק מהזמן במקלטים והצוות כבר היה מתורגל בהליכה בטוחה לכיוון המקלט, מה שהביא אותנו לפרויקט הבא!

ניקיון, שיפוצ, צביעה וציור של המקלטים!

החלטנו להפוך את המקום שהכי מסמל את התחושה הלא נעימה ששררה בקיץ, המלחמות וחוסר הביטחון, למקום אופטימי, צבעוני ונעים, מקום שישמל דברים חיוביים! אז צבענו, ניקינו (והיה לא מעט), ציירנו, צבענו ועכשיו זה הזמן להגיש לכם קצת תמונות של אחרי!

פעילות שכבת ז' בשנת הבר מצווה ברמות השבים

מתקדילי

שלום לכולם,

מזה כעשור נהוג ביישוב שלנו לציין בכל שנה את הגעתם למצוות של בנות ובני שכבת ז', בפעילות משמעותית וערכית לאורך השנה. היוזמה לרעיון המבורך היא של שי שקד שהייתה רכזת הנוער שלנו בימים ההם.

הפעילות מתקיימת ומתנהלת באחריות ובהשתתפות הורי השכבה שגם מממנים אותה, בחסות ובעזרת ה"לול", ועדת נוער והוועד המקומי.

שנת הפעילות כוללת בד"כ תרומה לקהילה, פיסול סביבתי, טקס השבעה, קבלת שבת משפחתית משותפת לכל השכבה, טיול למצדה ועוד, בהתאם לבחירתם של הורי השכבה בכל שנה.

כחברה בוועדת נוער ואמא שבת הזקונים הפרטית שלה הגיעה לכתה ז', אני מלווה השנה את הפעילות הזאת מאד מקרוב והחלטנו לשתף את כל התושבים ברעיון וביישומו.

שנת הפעילות שלנו התחילה בחנוכה, כאשר החלטנו לאמץ את הרעיון המקסים שיזמה השכבה הקודמת בשנה שעברה, הדלקת נרות עם וותיקי הכפר.

חילקנו את הילדים לקבוצות כשאל כל אחת מהן הצטרפו אימהות מלוות וכל קבוצה התארכה בבית של אחד מוותיקי היישוב, לקיום מצוות הדלקת נרות חנוכה ביחד. אנחנו הבאנו איתנו את כל האמצעים הדרושים, חנוכיה, נרות, כלים חד פעמיים, לביבות, סופגניות ושתייה.

התקבלנו בכבוד ובשמחה וניתן לומר שההנאה הייתה רבה לכל הצדדים. עשינו היכרות, הייתה התעניינות הדדית, שרנו שירי חנוכה ושמענו סיפורים על איך ומה היה כאן פעם, צילמנו המון תמונות שמתעדות את החוויה המשותפת.

השנה ביקרנו אצל אהובה מיזל, רחל ועמנואל תאודור, מריון ומשה נבל וקבוצה של ילדי כפר מל"ל ביקרו אצל לאה טל.

מקווים מאד שגם המחזורים בשנים הבאות יאמצו את הפעילות המקסימה הזאת וגם הוותיקים ייענו לה ברצון.

יש לנו עוד שפע של פעילויות לפנינו, עליהן נדווח בהמשך...

שיהיו חגים שמחים הבאים עלינו לטובה.

נופי רמות השבים

37 ע"ה

רחוד הדלים דמדט מערחה

על מוסר וסמנטיקה

מִכָּאן הַשָּׁמַיִם

בתחילת המאמר על המוסר (שתמציתו מופיעה בגיליון 3 של העלון) רמזתי על מספר רעיונות שחשבתי שאין צורך בפירוט רב כדי שיובנו. התכתבויות שהיו לי עם אנשים שקראו את המאמר למדוני שיש מקום להרחיב נקודות אלו והמאמר הנוכחי עושה זאת.

השאלה "מהו מוסר" היא הנושא המרכזי בדיונים רבים שבהם צפיתי והשתתפתי לאחרונה ודומה שרבים מדיונים אלה אינם מסתיימים בעיקר בגלל שהמשתתפים בהם מעולם לא שאלו את עצמם מה משמעות השאלה שעליה הם מתווכחים.

מה משמעותה של שאלה על משמעותה של מילה? לצירוף ההברות היוצרות את המילה אין כל משמעות עצמאית. משמעותה של מילה היא המשמעות שבני אדם מחליטים להקנות לה.

אם כאשר נכנסה המילה לשפה, האנשים שהכניסוה נתנו לה הגדרה ברורה, הגדרה זו קובעת את המשמעות.

אם המילה היא מילה ישנה ואין לה הגדרה "רשמית", הרי שמכיוון שהשפה נועדה לאפשר תקשורת בין בני אדם, רצוי לפרש את השאלה על משמעות המילה כלהלן: "מהי המשמעות שרוב האנשים מיחסים למילה?" זו שאלה סטטיסטית.

במקרים יוצאי דופן, כאשר המשמעות המיוחסת למילה על ידי רוב האנשים אינה מוגדרת היטב, עלינו לבחור בין הגדרה שלה מחדש לבין זניחת השימוש בה. האם זה מצבה של המילה "מוסר" שאנשים רבים מגדירים כדבר שקבע אלוהים (שלהם) כאשר אנחנו מבינים שאותו אלוהים לא קיים?

אולי. אבל, כפי שתראו בהמשך יש אפשרות נוספת. הוויכוח בנושא המוסר, כאשר המתווכחים אתאיסטים, הוא בדרך כלל בשאלה האם הוא יחסי או אוניברסאלי.

כיוון שרוב האנשים דתיים, רוב האנשים תופסים את המוסר כדבר אוניברסאלי. הוויכוחים היחידים אודותיו בקרב אותו רוב, נוגעים לתוכן ציווייו ולא לשאלת האוניברסאליות שלו.

אנחנו יכולים לטעון שאנשים שרואים במוסר דבר אוניברסאלי טועים כיוון שאין במציאות מערכת ציוויים מוסריים שיכולה להיות מקובלת אוניברסאלית (כזו שרוב גדול באנושות יסכים לאמץ) או, לחלופין, לנסות למצוא כזאת מערכת.

אני מניח שרובנו נעדיף מצב שבו ניתן לזהות כזאת מערכת כיוון שרובנו חשים, למשל, שמעשי הנאצים היו באמת רעים ושאסור ששום מערכת מוסר תסווג אותם כטובים (למעשה, עצם קיומה של העדפה גורפת זו מעיד על סבירות קיומה של מערכת מוסר אוניברסאלית שמובילה אותנו להעדפה זו).

אבהיר את העניין באמצעות דוגמה :
 בואו נבחן את התקדמות הבנתנו בנושא הכבידה.

הבנתנו את הכבידה התפתחה לאורך השנים ובאופן טבעי, היו תקופות שבהן חלק מהאנשים הבינו את הכבידה באופן אחד והאחרים הבינו אותה באופן שונה.

למשל, בימי גלילאו, חלק מהאנשים סברו שגופים כבדים יותר נופלים מהר יותר בשעה שאחרים, שהיו מודעים למסקנותיו של גלילאו הבינו אחרת.

האם היה זה נכון, בתקופות אלו, לטעון שהכבידה תלויה תרבות?

אינני מאמין שיש מי שחושב כך.
 אנשים שונים אימצו תיאורים שונים של אופן פעולת הכבידה אבל כולם התכוונו לאותה תופעת טבע.

חשוב להבחין בכך שמה ש"הציל" את הכבידה מן הטענה שהיא תלויה תרבות הוא הקשר המהותי שלה עם העולם שאינו תלוי תרבות – עולם תופעות הטבע.
 אם נמצא קשר כזה גם למוסר הוא יהווה טיעון חזק להשארת הגדרתו כאוניברסאלי על כנה.

השאלה על הגדרת המוסר מצטמצמת, לכן, לשאלה אם קיימת מערכת כללים שרוב בני האדם יסכימו למוסריותם ובמידה שמערכת כזאת קיימת – האם יהיה זה מוצדק לכנותה בשם "מוסר", תוך סיווג כללי התנהגות שאינם כלולים בה – לא כמוסר אלא כנורמות חברתיות.

כפי שבוודאי ניחשתם, אני חושב שמערכת כללים כזאת אכן קיימת והיא זו שכדאי שנכנה בשם "מוסר".
 אימוץ הגדרה זו יכול להיתפס כהגדרה מחודשת של המושג או כפירוט מדויק יותר של ההגדרה הקיימת.

בראיה האחרונה, תפיסות מוסר שונות של תרבויות ודתות שונות יכולות להיחשב לניסיונות שונים לתאר את אותו "דבר" – בדיוק כפי שקרה בנושא הכבידה.
 הפירוש הביולוגי של המוסר הוא בסך הכל ניסיון נוסף, מבוסס יותר, לתיאור ה"דבר" הזה.

ואיך כל זה קשור לסמנטיקה?

בניגוד לשימוש המקובל בביטוי "זו בסך הכל בעיה סמנטית" שנועד לא פעם להקטין את החשיבות המיוחסת לבעיה, בעיות סמנטיות הן אחד המכשולים העיקריים לחשיבתנו ולהבנתנו אלה את אלה.

המאמר הנוכחי המחיש את חשיבותן של בעיות סמנטיות ותיאר דרך להתמודד עמן.

ועדת חזות הכפר ואיכות הסביבה :

הבחירה שלנו

האם מיותר לחזור ולהעלות נושא כה נמוך ביישוב מבוסס ותרבותי כשלנו? אז זהו שלא. עדיין ישנם תושבים חסרי התחשבות המשליכים בנקודות הגזם קרטונים, שקיות, אשפה ביתית, חומרי בנייה ומה לא. ברור לכולם מה זה עושה למראה היישוב. ערימה מסודרת של גזם, גם אם אינה מפונה במועד, לא פוגעת בחזות הכפר, אך תוספת אשפה הופכת את נקודת הגזם למפגע אסתטי של ממש.

לכן אנו חוזרים ומבקשים מכל התושבים להשליך את הפסולת במרכז המיחזור ובפחי האשפה, ובשום אופן לא בנקודות הגזם, ולא סביב פחי האשפה ולא בכל מקום אחר ברשות הרבים. וכל מי שאינו מלכלך יוכל לעזור עוד יותר, אם יעיר בנימוס לשכניו שטרם הפנימו את המסר.

כולנו בוחרים בכפר נקי!

